

The Relationship between Resiliency and Classroom Psychosocial Climate with the Educational Achievement of Junior High School Students in Tehran

Rozita Zabihi^۴
Beheshteh Niusha^۵
Mahbobeh Mansori^۶

رابطه تاب‌آوری و جو روانی - اجتماعی کلاس با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مقطع راهنمایی شهر تهران

دکتر رزیتا ذبیحی^۱
دکتر بهشته نیوشا^۲
محبوبه منصوری^۳

تاریخ دریافت: ۹۰/۲/۷ تاریخ پذیرش: ۹۰/۶/۳۰

Abstract

The purpose of this research was to study of relationship between resiliency and classroom psychosocial climate with educational achievement of junior high school students in Tehran. Research method was correlational and the population included all the students of junior high schools in Tehran city 2009-2010 (326 students, 162 girls and 124 boys), who were all selected by multi-step cluster sampling method. The data were collected using psychosocial climate questionnaire by Michaud, Comeau, and Goupil (1991), Resiliency Scale of Conner & Davidson (CD-RISC, 2003) and mean score of the participants' first term. Data were analyzed using Pearson correlation coefficient and multiple regressions. The results showed that: 1) there is a positive and significant relationship between resiliency and achievement of students, 2) there is a relationship between classroom psychosocial climate and achievement of the students, 3) there is a relationship between the student's perception of classroom psychosocial climate and achievement of students, 4) there is a relationship between the student's expectation of classroom psychosocial climate and achievement of the students, 5) we could predict the educational achievement of students based on their resiliency and classroom psychosocial climate.

Keywords: Resiliency, classroom psychosocial climate, educational achievement, junior high school students

چکیده:

هدف این پژوهش بررسی رابطه تاب‌آوری و جو روانی اجتماعی کلاس با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مقطع راهنمایی شهر تهران بود. روش پژوهش حاضر از نوع همبستگی بوده و جامعه آماری آن را کلیه دانش‌آموزان دختر و پسر مقطع راهنمایی شهر تهران در سال تحصیلی ۹۰-۱۳۸۹ تشکیل دادند. (۳۲۶ دانش‌آموز ۱۶۲ دختر و ۱۶۴ پسر) مقطع راهنمایی شهر تهران با روش خوشه‌ای مرحله‌ای انتخاب شدند. اطلاعات پژوهش با استفاده از پرسش‌نامه جو روانی-اجتماعی کلاس میشو، کمو و گوپیل (۱۹۹۱) و مقیاس تاب‌آوری کانر و دیویدسون (CD-RISC, ۲۰۰۳) و بررسی معدل ترم اول دانش‌آموزان گردآوری شد. داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و روش رگرسیون چندگانه همزمان تحلیل شدند. یافته‌ها نشان داد: ۱- بین تاب‌آوری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ ۲- بین جو روانی-اجتماعی کلاس با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد؛ ۳- بین ادراک دانش‌آموزان از جو روانی-اجتماعی کلاس و پیشرفت تحصیلی رابطه وجود دارد؛ ۴- بین انتظار دانش‌آموزان از جو روانی-اجتماعی کلاس و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد؛ ۵- براساس متغیرهای تاب‌آوری و جو روانی-اجتماعی کلاس می‌توان پیشرفت تحصیلی را پیش‌بینی کرد.

واژه‌های کلیدی: تاب‌آوری، جو روانی-اجتماعی کلاس، پیشرفت تحصیلی، دانش‌آموزان مقطع راهنمایی

۱ - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، گروه روان‌شناسی، اسلامشهر، ایران

E-mail: r.zabihi@yahoo.com

۲ - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، گروه روان‌شناسی، ساوه، ایران

۳ - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، گروه روان‌شناسی، ساوه، ایران

۴ - Assistant Professor, Islamic Azad University Islamshahr Branch (E-mail: r.zabihi@iiu.ac.ir)

۵ - Assistant Professor, Islamic Azad University Saveh Branch

۶ - MA Graduate, Islamic Azad University Islamshahr Branch